

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 25. novembar 2013. god.
Br.ref.:RK503/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI86/13

Podnosilac

Malush Krusha

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda u Prištini, rev. br. 157/2011, od
04. aprila 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Malush Krusha, iz Đakovice (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga pred sudom zastupa Bujar Krusha iz Đakovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava presudu Vrhovnog suda u Prištini rev. br. 157-2011, od 04. aprila 2013. god., koja je podnosiocu uručena 15. maja 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva podnetog Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) od 04. aprila 2013. god. je utvrđivanje prava vlasništva nad imovinom.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava, članu 22. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56, stavu 2, Poslovnika o radu (u daljem tekstu: Poslovník o radu).

Postupak pred Sudom

5. Dana 17. juna 2013 god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo, i isti je registrovan sa oznakom KI 86/13.
6. Odlukom predsednika (br. GJR. KI 86/13, od 20. juna 2013 god.), sudija Altay Suroy je imenovan za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom predsednika (br. KSH. KI86/13), imenovano je i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
7. Dana 02. jula 2013 god., Sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud o registraciji zahteva.
8. Dana 13. septembra 2013. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

9. Dana 15. juna 2009 god., Opštinski sud u Đakovici usvojio je tužbeni zahtev tužilaca I. Xh., i S. Xh., iz Đakovice, i doneo je presudu [C. br. 263/05], kojom je utvrdio da je tužilac I. Xh., vlasnica $\frac{1}{4}$ idealnog dela katastarske parcele br. 1098/1. Istom presudom Sud je obavezao tuženog (podnosioca zahteva), da prizna pravo tužiocu, i da dozvoli da se gorepomenuta nepokretnost upiše na ime tužioca u odeljenju za geodeziju i katastar.
10. Opštinski sud je dalje utvrdio da je S. Xh., vlasnik katastarske parcele br. 1098/2, i nosilac prava trajnog korišćenja. Sud je obavezao tužene G. K., N. Q., E. K., B. K., V. N., N. A., B. K., da tužiocu priznaju ovo pravo, i omogućće da se gorepomenuta nepokretnost upiše na ime tužioca u odeljenju za geodeziju i katastar.

- a) Opštinski sud je u izreci presude naveo, da je tokom trajanja postupka, izvođenjem dokaza i saslušanjem svedoka utvrdio, da je D. B. K., (danas pokojni), bio vlasnik parcele br. 1098, površine 0.10,72 ha., i da je posle njegove smrti u ostavinskom postupku njegovim sinovima H. K., i SH. K., pripalo po 1/2 idealnog dela pomenute nepokretnosti, te da je na osnovu ove fizičke deobe došlo do formiranja novih parcela sa brojevima 1098/1 (koja je pripala sinu H. K.) i 1098/2 (koja je pripala drugom sinu SH. K.).
- b) Posle smrti H. K., ostavinskim rešenjem [T. br. 62/60], parcelu br. 1098/1 su nasledili njegovi sinovi A. K., G. Z., I. Xh., kao i ćerka N., koja je u međuvremenu preminula, a njen deo imovine su nasledili sinovi B. K., i Sh.Xh., koji su u ostavinskom postupku proglašeni naslednicima 1/2 idealnog dela nepokretnosti ostavljene od njihovog pravnog predhodnika.
- c) Opštinski sud je na osnovu raspoloživih spisa u predmetu ustanovio da je na osnovu ugovora [leg. br. 6/67], koji se u spisima predmeta vodi kao ugovor o deobi iz 30.01.1967. god., A. K. (otac podnosioca koji je nasledio pokojnog H. K., koji je bio prvi naslednik D. B. K., i dobio parcelu br. 1098/1), i podnosilac zahteva, podelili celokupnu nepokretnost evidentiranu kao parcele br. 1098/1 i br. 1098/2, obe u površini od 0.10,72 ha.
- d) U konkretnom slučaju, Opštinski sud je utvrdio da ugovor [leg. br. 6/67], kao takav nema zakonski osnov, iz činjenice što je A. K., uzeo od nepokretnosti veću površinu koja mu nije mogla pripadati na osnovu zakona (znači isti je uzeo u celosti katastarske parcele br. 1098/1 i br. 1098/2, u ukupnoj površini od 0.10,72 ha), iako mu u stvari nije pripadalo više od 1/4 idealnog dela katastarske parcele br. 1098/1, KZ Đakovica-grad, prema gorepomenutom ostavinskom rešenju [T. br. 62/60].
- e) Opštinski sud je stava da je zaključen ugovor o deobi [Leg.br.6/67], od 30.01.1967 godine, bez ikakvog pravnog osnova koji svakako ne proizvodi pravno dejstvo u predmetnom sporu, i nema uopšte uticaja na drugačije odlučivanje u ovom pitanju.
- f) Opštinski sud je u presudi zaključio: *„da su navodi punomoćnika podnosioca, da je podnosilac zahteva, pravo stalnog korišćenja dve gorepomenutih parcela stekao na osnovu ostavinske odluke T. br. 33/97, kojoj je prethodio jedan ugovor zaključen između njega i njegovog oca još 30.01.1967. godini, delimično stoje i to samo za deo od 1/4 idealnog dela katastarske parcele br. 1098/1, KZ Đakovica-grad, zbog toga što njegov pravni prethodnik (na osnovu rešenja T. br. 62/60), mogao preneti na oca (otac podnosioca zahteva), dok je otac (otac podnosioca) mogao preneti na ovde tuženog (podnosioca) samo 1/4 idealnog dela katastarske parcele br. 1098/1, KZ Đakovica-grad, jer je samo na ovom idealnom delu bio vlasnik „de lege“ i „de fakto“, i upravo ovde dolazi do izražaja dobro poznato pravno načelo da: „niko ne može otuđivati-preneti na drugog više prava nego što sam ima“.*
11. Dana 28. jula 2009. god., podnosilac zahteva je uložio žalbu na rešenje Opštinskog suda u Đakovici [C. br. 263/05], od 15. juna 2009. god. U

obrazloženju podnosilac navodi da je tokom postupka pred Opštinskim sudom došlo do bitne povrede odredaba postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, kao i pogrešne primene materijalnog prava, te predlaže sudu da presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

12. Dana 10. decembra 2012 god., Okružni sud u Peći je doneo presudu [Ac. br. 352/09], kojom je žalbu podnosioca odbio, a presudu Opštinskog suda u Đakovici [C. br. 263/05], od 15. juna 2009. god., potvrdio u celosti.
13. U obrazloženju, Okružni sud je naveo: „*da je Okružni sud našao da je prvostepeni Sud, izvođenjem potrebnih dokaza pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje a pravilnom ocenom dokaza pravilno je primenio materijalno pravo kada je našao da je tužbeni zahtev tužilaca osnovan o čemu je u presudi dao materijalno-pravne i činjenične razloge u pogledu značajnih činjenica valjanih za pravedno rešnje ove stvari, koje prihvata i ovaj sud.*“
14. Dana 19. januara 2011 god., podnosilac je ulažio zahtev za reviziju Vrhovnom sudu Kosova, protiv presude Opštinskog suda u Đakovici [C. br. 263/05] i Okružnog suda u Peći [Ac. br. 352/09].
15. Dana 04. aprila 2013. god., Vrhovni sud Kosova je doneo presudu [Rev. br. 157/2011], kojom je zahtev za reviziju podnosioca odbijen kao neosnovan.
16. Vrhovni sud je u presudi naveo „*da je ispitao napadnute presude Opštinskog i Okružnog suda u smislu člana 215. Zakona, te je utvrdio da je zahtev za reviziju podnosioca neosnovan.*“

Navodi podnosioca zahteva

17. Podnosilac zahteva navodi „*da prema odredbi člana 24. Ustava Republike Kosova, svi građani Kosova su ravnopravni pred zakonom. Svako uživa pravo na ravnopravnu zakonsku zaštitu bez diskriminacije.*“
18. Podnosilac dalje navodi da mu je tokom postupka pred sudovima povredno osnovno načelo ravnopravnog tretiranja stranaka u postupku.
19. Podnosilac tvrdi da činjenično stanje nije utvrđeno na pravedan način. Da je to stanje utvrđeno samo na osnovu izjava suprotne strane. „*U tom sporu meni nije omogućeno izjašnjavanje i utvrđivanje činjenica da sam ja jedini naslednik sada mog pokojnog oca A. K., iz Đakovice.*“
20. Podnosilac zahteva od Ustavnog suda traži:

„Da presudu Opštinskog suda u Đakovici, C. br. 263/05, od 31. januara 2011, presudu Okružnog suda u Peći, Ac. br. 134/2011, od 19. aprila 2011., i presudu Vrhovnog suda Kosova, rev. br. 157/2011, od 04. aprila 2013, poništi kao nezakonite odluke, a na osnovu kojih su meni na najflagrantniji način povređena prava, predviđena Ustavom Republike Kosova.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Da bi bio u mogućnosti da presudi o podnesku podnosioca zahteva, Sud prvo treba da proveri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost predviđene Ustavom, detaljnije obrazložene u Zakonu o Ustavnom sudu i Poslovniku o radu.
22. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona o Ustavnom sudu koji kaže:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”
23. Pored toga, Sud uzima u obzir i pravilo 36. (1) c) Poslovnika o radu koje predviđa: *„Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve (...) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.“*
24. Iako je podnosilac zahteva naveo da su mu odlukama redovnih sudova povređena prava garantovana Ustavom i zakonima Republike Kosovo, isti nije dostavio nijedan relevantan dokaz ili činjenicu koja ukazuje da su sudski organi prekršili njegova ustavom zagarantovana prava (vidi, Vanek protiv Slovačke Republike, odluka ESLJP-a u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).
25. Ustavni sud podseća da po Ustavu nije njegova dužnost da deluje kao apelacioni sud u odnosu na odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
26. Ustavni sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na takav način, kao i da li su postupci uopšte, gledano u celini, vođeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, između ostalih izvora, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
27. Međutim, nakon razmatranja dokumentacije koju je dostavio podnosilac zahteva, Ustavni sud ne može doći do zaključka da su postupci i odluke regularnih sudova bili nepravični ili arbitrarni (vidi, *mutatis mutandis*, Vanek protiv Slovačke Republike, odluka ESLJP-a u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).
28. Shodno tome podnosilac zahteva nije dokazao iz kojih razloga i na koji način su njegova prava zagarantovana ustavom povređena. Sama izjava da je Ustav prekršen, ne može se smatrati ustavnom žalbom. Prema tome, u skladu sa pravilom 36. (1) c) Poslovnika o radu, zahtev je očigledno neosnovan i zbog toga je neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa pravila 36. stav (1) c) Poslovnika o radu, dana 13. septembra 2013. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani